

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Deposit. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a **¶** Nō valet consuetudo. adde l. i. ff. de usu. & per Car. zab. in c. si. de consue.
b **¶** Contractus factus. An ille qui post contractum efficitur de reus possit conueniri i foro secu. vide bar. si officiales. C. d. epi sco. & cle. Bal. in l. cū qdā puella. ff. de iur. om. in l. i. C. an ser uis ex facto suo. & l. c. j. de eo q arma. bel. depōit. in vlib. seu. Ang. & lo. de lmo. l. l. nemo pōt. ff. de leg. i. lo. an. in c. j. de ob. ad ra. Ant. de Bu. & ab. in c. pposuisti. de fo. compe.
c **¶** Sacra vrbe. i. i. hie. rufali adde Phi. si. in c. scilicet. s. quapro pter. in iij. no. de poe. nis lib. vj.
d **¶** Depositari. Adde gl. in tit. quib. mo. re cōtrahi. ob. in s. prae. tere. a. doc. l. c. j. depo. e **¶** Culpa lata. Quid sit lata culpa. vide p. Abb. l. c. vnicō. de cō. mo. Et qñ culpa lata requiratur dolo. ma. xime in delictis. vid. per Abb. cō. i. i. inc. Facit diligentia talis est. in i. volu. Et quid sit culpa leuissima. vide Bart. in l. quod Nerua. ff. de po. Car. zab. in c. j. in x. q. de commo. & quando culpa dicatur grauis seu leuis. vide p. Ab. in c. si. de his q fil. oc.

pro usuris, quā alij: quia mafus eis est de decus mutare ad vsuram. Item quod mer catoribus et negotiatoribus licet plus stipu lari q alij: vsq ad bellem. i. duas tertias for tis. vt si fors est xxij. possunt stipulari viij. in anno. Item quod propter periculum quod creditor suscipit in sorte, licet sibi stipulari vsuram centesimam. quod est verum donec substantia periculum. id est, postquam na uis peruenit ad portum. postea incipiunt currere cōes secundum taxationem huius l. & desinunt maiores. vt l. j. tit. j. Item nota in ver. Cateros. ibi. occasione consuetudi nis. quod non valet consuetudo vel sta tutum de praestadis usuris. & lex prohibet. vnde cum hodie sint vsurae prohibita etia vnius nummi non poterit per statutum vel consuetudinem induci contrarium. Item not. contractum factum cōtra prohibitio nem. l. non valere. quid si contra prohibitio nem consuetudinis. gl. videtur tenere con trarium. ff. de pac. l. i. iuris gl. s. quinimō ver. maxime. Item not. in ver. Interdicta. Jcō tra cōsuetudinem aliquorum sceneratorū, qui numerant centum, & incontinenti reti nent decem vel xij. pro usuris vnius anni. & faciunt cantare instrumentum de centū. nam non licet retinere vnum nummū, vel decem solidos pro vno pise, vel aureū pro recolligendis instrumentum. & quod reti net, minuit debitum sortis. Not. in fi. quod ad discooperiendam fraudem potest scene ratori deferri iuramentum. & est arg. secun dum Bald. quod valet constitutio episcopi quae dat faciliorem modum probandi quē vsurarium esse manifestum, quā detur a iure communi.

LEX XXVII.

DE usuris. Lex noua trahitur ad praeterita, quatenus habet tractum pro futuro tempore. hoc dicit.

- a **¶** Creditor qui recipit usuram, si eas postea restituit debitori ex causa donationis, non poterit debitor postea aliquid repetere per conditionem indebiti a creditore: nec ab eius heredibus, postquam semel fuerunt restituta: licet ex causa donationis.

LEX XXVIII.

¶ In nullo. Usurae vsurarum non sunt permittē. etiam si primae vsurae fuerint i sortem deductae. hoc dicit. gl. intelligit non tamen numerata: alias possent exigi. sed doc. tenent contrarium. quia da ref. materia fraudandi hanc l. querit hic Bal. pone quod debitor soluit creditori usuram, & creditor incontinenti eadem usuram sibi restituit, dicens se ei donare: mortuo creditore debitor repetit ab heredibus usuram quas soluit in curia episcopali, heredes se defendunt dicentes, quod defunctus easdem usuram sibi restituit: creditor replicat quod illa restitutio fuit facta ex causa donationis, & sic nō tollit debitum, seu condi. inde. quae fuit nata eo ipso quod dictas usuram soluit creditori: queritur quid iuris? & tenet ipse quod nō sint restituendae postquam sunt semel restituta. licet sub nomine donationis improprie sumatur. & intelligatur po tius secundum subiectam materiam.

De nautico faenore.

Rubrica

- a **¶** Hierusalem qualiter appellatur urbs sacra. licet facta ab imperatore nō christiano.

LEX I.

RAIECTITIAM. Eatenus veniunt vsurae centesimae p pecunia tra iectitia, quatenus durat suspitio periculi maris apud creditorem. quod est quousq; nauis perue nerit ad portum. quo casu cessant cōes vsurae. & debentur centesimae. postea verō veniunt cōes, & nō centesimae. & idem si creditor non suscipit in se periculum. h. d. cum l. seq. &

adde quod quando creditor suscipit in se periculum sortis, etiam si nō pro pecunia traiecit, erat licitum sibi stipulari centesimas vsuras: cum sit eadem ratio in alijs periculis, quae est in periculo maris. ff. de tit. l. periculi. No. tex in l. ij. dum dicit. in sacra vrbe id est. in Hierusalem q licet ista l. q est de antiquis: & sic facta fuit ab imperatore non christiano, nihilominus Hierusalem ap pellabat sacram vrbe. quia ibi colebatur Deus coeli, sed in alijs partibus colebantur idola.

- a **¶** Vecturales, vel muliones, si causa fraudandi negligat non seruant iter consuetum, eorum est periculum contingens in tali itinere.
b **¶** Si quis habeat apodissum de aliquibus rebus quae portantur ad gabellarios, et alius portat aliquam rem quae non sit in apodissa, et sic fraudat gabellam, quod propter illum tota salma perditur. et confiscatur.
c **¶** Praecepta auaritia, et inuiculis audacia a lege reprobantur.

LEX III.

VM proponas. Qui suscipit in se periculum, tenet de eo. nisi ex culpa alterius partis acciderit. h. d. ista not. l. secundum Bart. & declarat & limitat omnes l. dicentes debitorē posse suscipere periculum in se casus fortuiti. quia contractus ex causa

uentione partium legē accipiunt. l. j. s. si conueniat. ff. de depōit. & sic licet quis de natura contractus non teneat de casu: potest tñ per pactum illum in se suscipere. vt s. de pign. act. l. quae homi tis. & l. nec creditores. cum similibus. nam tñ tenetur ex isto pacto, quando casus non accidit culpa creditoris. per hanc loquim perperuo tene menti. Item contra vecturales, vel muliones, qui causa fraudandi negligat, non seruant iter consuetum, vt eorum sit periculum contingens in tali itinere: quia praesumitur nō do buisse venire, si iussent per rectum iter. Item allegatur ista l. si quis habeat apodissam de quibusdam rebus quae portantur ad gabellarios: si aliquas portat quae non sint in apodissa, & sic fraudat gabellam, quod propter illā tota salma perditur, & confiscatur. & sic etiam illae res de quibus apodissam habebat: quia illa non prodest: postquam ea abutitur. & vide q idem Par. not. l. eodem. s. dominus. ff. de publicanis. & hoc etiam tñgitur per Cy. hic. Item not. tex. in fi. de praecipiti auaritia, & inuiculis auaritia reprobata a lege. faciūt enim homines odiosos apud omnes.

LEX IIII.

RAIECTITIAE. Periculum pecuniae traiecit, pertinet ad creditorem antequam nauis perueniat ad portum, si creditor illud in se suscipit: alias ad debitorem.

Depositi.

Rubrica.

- a **¶** Culpa lata in quo differat a culpa latiori remissio ē.

LEX I.

INCURSU. Depositarius tenetur de dolo & lata culpa: de culpa leui, vel leuissima tenetur: quia cōtra ciuilem lebratur gratia dantis: nō gratia recipiens. l. i. vt certo. s. nunc videndum. ff. de com. No. hic secundū Bart. de lata quia raro reperitur in tex. nam l. quod Nerua. quae principaliter ad hoc allegatur: loquitur de culpa lata: sed de culpa latiori. quae est dolo iuratus. & longa est differentia inter illam & istam. vt ibi pñtatur per eundem. sed certe imō reperitur in l. lata. de ver. sig.

LEX II.

SURA IN DEPOSITO. In contractu depositi, quia est bonae fidei, veniunt vsurae ex mora. sicut in ceteris bonae fidei contractibus. hoc dicit. Et procedit ista l. cum apud te depono pecuniam in sacculo, quam conuertisti in tuos vias, quo casu committis furtum, & statim es in mora, quousque fueris terpellatus de restituendo. & non restituas cessante quolibet impedimento. Si autem pecuniam quā apud te deponam, non des cōsignatam, poteris ea vti. quia videor dedisse licentiam vtendi. & sic non committis furtum vtendo. ff. de eo. l. Lucius.

LEX IIII.

DEPOSITA. Quod venit in officio iudicis in cenario, sententia lata super praecipio, si nō pōt peti. h. d. Et vide hic quod no. Inn. de iuramento calumniae.

calumniz. capitulo. cum causam tamen aliā cum iuramento, & circa si. In tex. videtur velle qd si es mihi condemnatus ad sortem. non facta mentione de usuris que veniebant officio iudicis mercenario. sic non possum iudicis officium principaliter in iudicium deducere sine sorte, vt fiat cōdemnatio in usuris: sed de hoc agere prima actio ad sortem: vt sic illa mediante possim venire ad usuram, & nolo vt sententia lata super sorte tantum qd ego non possum hoc facere. & tamen regulariter possum: quia per sententiam condemnatoriam non fuit prima actio sublata: sed noua actio sibi accumulata: vt l. i. cum ibi plenē no. s. de iud. i. in c. i. his quæ habentur & no. in l. duobus. ff. de excep. rei. iudi. & hoc fortē odio usurarum. & sic non potest negari acquiri per hanc nouationem iudiciariam actionem primæ decedat, & non accedat. regulariter secus. vt no. in d. l. i. secundum Cy. non tamē est sententia nulla propter hoc qd non fuerit facta mentio de usu: si licet fuerint petite in libello. vt s. de usu. l. in bonæ fidei. & ibi dicitur non sic credo interesse fore. qd veniret officio iudicis mercenario. vt in actionibus arbitrariis: quia si esset lata sententia super principali, non facta mentione de interesse, licet non possum iudicis officium mercenarium implorare vt condemnat. vt l. c. enum. Capuæ. in fi. ff. de eo quod cer. loco. possum tamen omittā sententia iterum agere actione prima, & petere iteratam condemnationem fieri, tam in sorte quam in interesse. facit l. i. §. Item Iulianus. de eo quod certo loco. quia non sic est odiosum interest se sicut usuræ. nec obstat quod ex sententia condemnatoria contra volentem iteratō agere obstat exceptio rei iudi. sicut ex abso. lutoria. l. si quis cū tortu. §. planē. ff. de exce. rei iudi. quia verū est si post sententiam fuit secuta absolutio. vt no. in l. euidēter. eo. ti.

¶ Sequitur est species depositi, & in quibus differat à simplici deposito remissum.

LEX V.

Ropter. ¶ Sequester tenet restituere sequestrū ei de quo actum fuit impleta conditio ne. Item debitor postquam soluit tutus est, licet nō re habuerit instrumentum debiti. hoc dicit. De materia sequestrū vide per Bar. in l. interesse puto. ff. de acqui. posses. ¶ Est etiam species depositi. ideo de ipso fit mentio in hoc tit. vt hic. & ff. eo. l. licet. vbi ponuntur quadam in quibus differt à simplici deposito, cum vltimo dicto. concol. i. indultum. j. de solu. In tex. ibi. [cum aduersario tuo.] hoc est propter quod illud depositum vocatur sequestrum. quia factum ab vtraque parte cōtendente. nā simpliciter depositum fit ab vno tantū. & hec fecit iste colonus: quia non confidebat de locatore: cū penes se haberet instrumentum promissionis. & vt facilius posset re habere facta solutione.

¶ Si depositi penes Titium aliquam rem. dicens in instrumento quod illam rem habuerit à me in depositum: licet illud instrumentum sit factum inter te & Titium, tamen probet intentionem meam contra te.

LEX VII.

Desiderium. ¶ Actio depositi datur contra depositarium, non contra eum in quem ipse depositarius rem depositam transtulit. hoc dicit. cum l. sequē. videbatur iste depositarius excusatus, si fortē iusta ratione motus. quia fortē habebat se absentare: depositum transtulit in alium cum pacto, qd ille restitueret deponenti. ex quo pacto acquiritur deponenti actio: vt in l. penult. s. ad exhiben. & l. si cum venderet. ff. de pigno. actio. nam ipse non teneretur nisi de dolo & lata culpa cum nunc nō habeat penes se, nec dolo desijt habere. videbatur qd non teneretur: sed deberet deponens agere contra illum in quem transtulit: sed contrarium est. quia eo ipso fuit in lata culpa qd in alium transtulit. nisi fortē necessitas ipsum cogeret. In tex. ibi. [instrumentum quo hanc tibi reddi &c.] dicit Bal. fortē istum tex. alibi non reperiri. qui probat. qd si deposuisti penes Titium aliquam rem, dicendo in instrumento qd illam rem habuisti à me in depositum: illud instrumentum licet sit factum inter te & Titium, probat tamen intentionem meam contra te: & etiam si non possim aliter probare qd deposuerim, sufficiat hoc instrumentum ad probandum. Et videbatur contrariū. quia res inter alios acta alijs non prodest, nec nocet. & quia confessio tua facta me absente, non debet probare intentionem meam contra te. l. certum. §. si quis absente. ff. de confes. sed hoc est verum. nisi feceris eam cōtrahendo cum alio, & per publicum instrumentum. quod perpetuō tene menti. tamen reuera iste tex. non vult hoc dicere: qd illud instrumentum

probet intentionem meam cōtra te. sed potius vult dicere: & conuerso: quod inducibas ad probandum intentionem tuam contra me, videlicet quod depositum non habebas penes te: sed in alium transtuleras bona fide: & de hoc apparebat instrumentum. nota tamen primum dictum in se propter auctoritatem Bal. facit c. peruenit. de fideiuss.

¶ Inter successionem filij in potestate, & mortem patris, non est dare medium.

¶ Si hereditas patris est delata filijs in potestate ex testamento, vel ab intestato, an antequam se immisceant possit dici hereditas iacens.

¶ Commendare, idem est quod deponere.

LEX IX.

Vm hereditas. ¶ Ex contractu serui hereditarij acquiritur actio hereditatis iacenti. & per eam postea hereditas hoc dicit. casus. In tex. ibi. [personam domini.] defuncti quousq; adeatur: sed postea re presentat personam heredis. ¶ In tex. ibi. [priusquam patri vestro successeritis.] sed contra: quia inter successionem filij in potestate, & mortem patris, non est dare medium. vt l. si post mortem. de lega. j. & de condi. inde. l. Julia. glo. dicit qd isti filij erant emancipati, & sic nō cōtinuāt dñū in istis, nec erāt iurei si erāt in potestate, erāt instituti sub conditione potestatiua. qua pendente similiter non erāt heredes necessarii. & sic hereditas dicebatur iacere. Si autem erant instituti purē, & erant in potestate, procederet contrarium. nec posset dici hereditatem iacere. ¶ Dicit Bal. no. singu. hanc glo. per quam patet quod si hereditas patris delata est filijs in potestate ex testamento, vel ab intestato, etiam antequam se immisceant, non potest dici hereditas iacere. cum statim sint heredes: licet sine effectu. quantum ad ea quæ concernunt eorum praiudicium. quia non possunt conueniri à creditoribus. nisi probetur immixtio. vt s. si minor se ab heredi. absti. l. j. sunt tamen heredes quō ad concernentia communia: quia transmittunt hereditatem tanquam aditam ad quos cūq; heredes. secundum communem opi. & ideo tali hereditati non debet dari curator: tanquam hereditati iacenti: & si daretur, non valeret datio. tanquam erronea. argu. in l. Seltæ egressæ. ff. de turo. & cura. datis ab his. Breuiter non puto hoc esse verū: quia propter beneficium abstinendi quod habet filius in potestate ex edicto prætoris: redigitur ad instar emancipati. vt l. nam nec emancipatus. de lega. j. sed si esset de lara emancipato diceret iacere: vt patet in glo. ergo & nunc: & sic bene poterit dari curator. & valebit datio: quicquid dicat Bal. huius dictum est potius inutile quā vtile. ¶ In tex. ibi. [commendatas.] No. quod idem est commendare. quod deponere, secundum Bartol. si ego dico commendo tibi hunc librum, vel hanc rem, videor deponisse: & agam depositi.

¶ Sententia lata in actione depositi super restitutione rei, quod sit diffinitiva. Instrumentum depositi habet executionem paratam. Deponens condemnatus actione depositi contraria pro expensis factis in re deposita an efficiatur infamis.

LEX X.

Vi depositum. ¶ Condemnatus in actione depositi directæ: quia non restituere rem: efficitur infamis. hoc dicit. Et hoc quia redarguitur de fide rupta. qui enim deponit, multum confidit de depositario: & depositarius recipiendo, videtur dare fidem suam de restituendo. vt j. l. prox. denegando ergo restituere perfidiam cōmittit. vt habetur ibi. ¶ Sunt & alij duo casus in quibus condemnatus efficitur infamis eadem ratione, vt habetur in l. j. de his qui noran. infam. & sic in deponente condemnato actione depositi cōtraria pro expensis factis in re deposita, quia non condemnatur de fide rupta. Et per istam le. patet quod sententia lata actione depositi super restitutione rei est diffinitiva: aliās non infamaret: vt in l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de infam. ergo falsum videtur id quod dicit Bar. j. l. prox. quod instrumentum depositi habet executionem paratam, quia sic nō esset necessaria diffinitiva. Certē potest esse quod de deposito nō fuit confectum instrumentum: & sic oportuit probari per testes, & ferri diffinitiuam, sed etiam si fuit confectum instrumentum, potest esse quod non fuit petita executio: sed fuit actum ordinario

¶ Idem est commendare quod deponere. Adde l. Lucius. ff. de possi. l. commendare. ff. de verb. signi. c. ne quis. xxij. q. ij. & in c. j. de depo. Item hoc verbum commendare accipitur pro laudare. vt in l. ea quæ. ff. de cōrah. empr. c. nemo deinceps. de elec. lib. vj. per Inno. in c. dudū. el. j. de ele.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

¶ Idem est commendare quod deponere.

a **C**ompensatio. Ad de d. Maria. lo. in. c. primo. de mu. pe. ar. vj. fal. xj. et ibi q. n. admittit compensatio de deposito ad depositum licet vnu sit liquidum aliud no. allega. Bal. & Sal. & in proposito. ad de Tinda. in suo tracta. de compens. col. ij. & Moder. in s. non est de iust. de ac. Cur.

b **E**xecutione parata. Ad de & intellige ut hic p. Ang. Et Ad de q. etia si de deposito. etiam p. testes examinatos ad perpetuam rei memoriam: in talibus promissis, tale depositum sic probatur, haberet executio non parata ita Math. in suo notabili quoniam q. dicitur refert. & sequit. d. Fel. in c. licet. col. ij. de re. i. d. & vide alex. in l. si. C. de fideicom. Cur.

c **D**efunctus depositus. Ad de Io. an. & Bar. in c. de deposito.

iudicio dato libello super hac actione, & sic per hanc l. non reprobatum dictum Bar. In text. ibi. [suo nomine.] Secus si nomine defuncti. unde non fieret infamis: quia non condemnaretur de fide rupta. nam de ipso non confidit deponens de deposito. nec ipse dedit fidem sed defunctus. & idem in procuratore depositarii: vel furti. §. si quis alieno. ff. de infam.

1 **A**ctio depositi, an sit de iure communi summaria? **2** **I**nstrumentum depositi an habeat executionem paratam? **3** **L**icet ex deposito non transferatur dominium nec possessio nec usufructus conditio dicitur tamen præbere titulum largo modo.

4 **D**epositarium propter impensas factas in re deposita, potest retinere eam quousque sibi defundantur? **5** **D**epositarium si facta fuit protestatio quod non restituat deponenti, an tamen debeat restituere nulla cautione recepta?

LEX XI.

Iquis. **1** **D**epositarium sine dilatione compellendus est ad restitutionem depositi, nec potest obijcere compensationem vel dicere in contrarium sibi factam protestationem. h. d. hec singularis. l. j. Bar. qui dicit per eam quod actio depositi est de iure communi summaria, quantum ad cognitionem & ordinem iudicii: non quantum ad probationem, ut colligitur in verbo [illico.] & in verbo [quæ celerimè.] & in verbo [quæ ocissimè.] ut no. in l. meminerint. j. vnde de vi. Et sic vult Bar. quod non requiritur libellus, nec litis contestatio, quantum ad ordinem iudicium, hoc est quantum ad terminos qui abbreviantur: non quantum ad ordinem iudicium, quominus requiratur libellus, & litis contestatio sicut in actione ad exhibendum, q. est summaria, & in illa requiruntur. ut l. tigni. §. j. vel. ij. iuncta. l. ij. §. j. vel. ij. iuncta. l. ij. ff. ad exhibendum. & hoc plus placet: & hoc important illa vocabula quæ hic ponuntur: non tamen omissionem ordinis iudiciorum: sed abbreviationem terminorum, & etiam remissionem feriarum ut etiam die feriato ob necessitates hominum possit agi: sicut in alijs calibus requireribus toleratur. ut l. ij. ff. de feriis. Et adverte q. ista procedunt quando depositarius negaret depositum, vel confiteretur: sed negaret restitutionem, opponendo exceptionem compensationis, vel alia si autem confiteretur, & nullam exceptionem opponeret: non esset speciale in deposito, quia idem in quolibet alio debito contestato coram iudice. l. si debitori. ff. de iudi. cum ibi nota. j. Dicit etiam Bar. per hanc l. q. instrumentum depositi habet executionem paratam. & non est necessarius libellus, nec sententia definitiva. Bal. videtur tenere contrarium per l. præce. sed non ob ut supra dixi, per illum tex. qui dicit quod depositarius non potest allegare contra deponentem quod res sit ipsius depositarii, & quod propter hoc depositum non valeat, nec teneatur restituere. per tex. dum dicit [actiones personales vel in rem.] & sic non potest obijcere exceptionem dominij sicut nec contra agentem conditione exceptionis l. si quis conductionis titulo. infra loc. vel contra petentem restitutionem. illud videtur esse falsum, & expresse contra tex. in l. si qui rem. ff. eo. tit. quia exceptio dominij pro quo excludit intentionem agentis, ut dicat in re propria factum depositum, cum in re propria non cadat depositum sic nec locatio, ut ibi habetur. Breuiter si deponens non consentit ut exceptio dominij admittatur, sed petit primò fieri restitutionem, procedere potest quod primò dixi. ut ante omnia fienda sit restitutio. & ista exceptio referretur in ordinario iudicio per modum agendi si non consensit, vel taceret: & depositarius fuit admissus ad probationem de proprio dominio, & probauit, & denegabitur restitutio, & sic debet intelligi. l. si qui rem. ad quod facit. c. j. de restit. spolia. ubi licet non admittatur exceptio dominij contra agentem de spoliatione, si tamen fuit admissa: quia agens non probavit probato domino denegatur restitutio, & illo modo vide Bal. ista. l. intellige re. & q. supra dixi. j. Nota in princip. in verbo [titulum.] q. licet ex deposito non transferatur dominium, nec possessio, nec usufructus conditio, dicitur tamen præbere titulum. sed hoc largo

modo sumendo. & quantum ad excusandum quem a mala fide propter retentionem rei alienæ, quia si fuit sibi depositarius, non dicitur habere malam fidem. strictè tamè: & proprie loquendo non dicitur titulus, nisi quando ex eo transfertur dominium, vel usufructus capiendi conditio. ut in toto titu. pro emptore, & pro donato. & similibus, & dicitur pluraliter alijs modis titulus, quod dicitur per Cy. in l. cogi. §. de peri. hære. Item dicit Bar. in l. i. huius. l. probari q. de protestatione facta alicui per quandam tertium statim iuramento ipsius. Bal. contra: quia non dicit hoc tex. imò oportet q. ostendat se iurasse sibi factam protestationem a tertio: ut patet dum dicit, [quod si inscriptis &c.] sed bene statuit eius iuramento, quod ipse non commisit dolum nec fraudem in faciendo sibi fieri talem protestationem, & sic est iuramentum purgationis de proprio debito, ut s. de usuris. l. eos in fi. & hoc verius est, quia quod dicit Barto. j. In glo. quæ incipit. [hoc ad utrumque.] tene op. Pla. quod depositarius propter impensas factas in re deposita, potest retinere eam quousque sibi refundantur. per l. colonat. ff. de vi & vi armata. & quod no. eod. titu. l. si plures. §. fin. & per Azo. in summa. Oppo. in glo. si. contra si. q. licet facta fuerit protestatio depositario q. non restituat deponenti, nihilominus debet restituere: etia nulla cautio nec recepta de defendendo. ut in l. hec autem. in prin. ff. si cui plus quam per leg. fal. dic quod ibi fuerunt factæ minæ verbales, non autem mota controuersia, nec facta protestatio in forma. & illæ non debent attendi, nec propter eas deponens grauaretur onere satisfactionis: sed post motam controuersiam, vel protestationem factam in forma, secus, quod tamen hodie corrigitur per authen. hic positam, quæ vult q. illa non obstante teneatur liberè restituere, etia nulla satisfactione recepta, & implere fidem quam dedit, & si protestans postea vult agere contra deponentem agat. Item ad idem oppo. q. illa cautio non sit prestanda, siue tertius non habebat ius: quia non potest committi. ut in l. allegatis in glo. quæ dicit quod licet reuera non haberet ius, posset tamen obtinere de facto. ut l. cum putarem. ff. de mi. ercti. & reputaretur habuisse huius l. res iudicata. de re iudic.

1 **H**abens iura directa, quod interdum ex iusta causa admittitur ad protestandum de cui debitori ne soluat habenti uti, ne econverso habens uti, ne soluat habenti directa.

AUTHENTICA.

Ed iam cautum est. **1** **N**ota hic calum in quo quis non potest alteri protestari quod non faciat illud ad quod sciendum alteri tenetur, quæ dicitur protestatio in iustitia. de qua vide plenè per Barto. in l. non solum. §. morte. ff. de ope. no. nun. j. Aliquando tamen admittitur, cum ille qui habet iura directa protestatur ex aliqua iusta causa debitori ne soluat habenti uti. ut ff. ad Trebell. l. hæres cum debuerat. vel econverso cum habens uti protestatur ne soluat habenti directa. ut j. de dona. l. ij. & vide omnino quod no. in no. de officio delega. c. sanè. an possit talis protestans prohiberi facere talem protestationem vel inhibitionem, & an possit cogi ad remittendam eam officio iudicis: sic ergo corrigitur finis. l. præcedentis per hanc authen. quæ volebat quod facta protestatione per tertium non cogeretur depositarius restituere nisi recepta cautione a deponente de defendendo ipsum aduersus illum tertium. Nam hodie non tenetur hanc actionem præstare. si tamen ille tertius non sit dominus, & ageret rei vendi. contra deponentem, habet ius cum. l. bona fides. ff. eo. quæ non est correctæ per hanc authent.

2 **D**iligentia unius debet sibi prodesse: non alteri.

LEX

XII.

Vperuacuum. **1** **I**n his quæ pondere, numero, vel mensura consistunt, vni ex hæredibus deponentibus pro hæreditaria parte persoluitur, residui periculum ad ceteros pertinet. hoc dicit Barto. & est optimus casus. ecce casum. j. No. quod diligentiā vnius debet sibi prodesse: non alteri, facit l. ij. in prin. ad leg. falci. ff. & loquitur ista l. in his quæ pondere, vel numero, vel mensura consistunt. in quibus fit diuisio numero, vel pondere: non autem in speciebus in quibus non fit diuisio per unum, sed per singula corpora. vnde si defunctus deposuisset denarios æquos: & depositarius vni ex hæredibus restituisset unum, & alter postea moreretur, teneretur alter communicare cum hære.

de: quia quilibet ex heredibus in quolibet æquo habebat partē pro indulto. ergo primus recepit rem quæ non erat sua propria: sed communis cum suo cohæredē. Sed queritur hic. quando de posito fuit ab vno factum. & postea deuentum ad plures hæredes ipsius. quid si fuit factum à duobus. & postea vni eorum fuerit restituta pars. & antequam restitueretur altera pars alteri. fuit perditā. Respondeo secundū Bal. idem quod hic nisi in casu huius qui habentur & no. in l. pupillus. ff. quæ in fraudē. credito. & per glo. in l. tutores. ff. de condit. indebi. In contrarijs quæ format glo. dic. ut in ea.

Mandati: uel contrā.

Rubrica.

¶ Videtur quis gessisse de mandato alicuius. qui ipso sciente & patiente gessit. sed si ipso ignorante. habet locum actio nego. gesto. non mandati: & si domino prohibente. tenetur ad illorum habet locum.

Casus quo dominus locupletatur cum aliena iactura.

¶ Qui gerit aliena negotia. potest recipere pecuniam sub usuris. si expedit pro utilitate domini. & dominus tenetur sibi pecuniam. & usuras solui. si restitueret.

¶ Si procuratoris. an debeat esse gratuitus.

LEX

I.

ADuersus. ¶ Pecuniam quam procurator expendit de suo in negotijs domini in dubio recuperat de suo cum usuris. sed salarū an possit consequi. nō est sine dubio. sed relinquatur in cognitione iudicis. hoc dicit. ¶ In tex. ibi. [ge ita sunt. i. licet per te de mandato suo. & sic fuisti procu. ad ne geria. & videris gessisse de mandato. si ipso sciente & patiente gessisti. ut l. qui patitur. ff. eo. & j. ea. l. si fideius. sed ipso ignorante nō haberet locum actio mandati. sed nego. gesto. ut in toto titu. de nego. gesto. sed si domino prohibente. neutra istarum locum habet. nec pro recuperanda restituta pecunia. l. si pro te. ff. eo. & sic est exclusio in quo dominus locupletabitur cum aliena pecunia: aliās iactura. & imputet sibi gestor. ut s. de nego. gesto. l. fin. ¶ In tex. ibi. [mutuo acceptam. ¶ dicit glo. cum usuris. Et sic no. q. qui gerit aliena negotia. potest recipere pecuniam sub usuris. si expedit pro utilitate domini. & dominus tenetur sibi pecuniam & usuras solui. si restitueret. & isto casu etiam de iure canonico petuntur. quia non ut lucrum. sed ut damnum emergens petuntur. facit c. peruenit. de usuris. ¶ In tex. ibi. cognitio præbebitur. ¶ sed in quo consistit illa causæ cognitio. glo. propter hoc ponit vnam distinctionem. per quam patet q. aliquando non potest peti salarū promissum. & hoc in duobus casibus. Primus quando fuit promissum incertum non expressa certa quantitate. puta bene pro videbo tibi de salario. Item quando certum. tamen illicitum. puta de quota parte litis. aliquando potest peti per actionem mandati informatam à pacto. quando ista concurrunt: scilicet & q. promissa fuit certa quantitas. Item per pactum nudum incontinenti appositum iuxta mandatum. Item q. procurator etiam sine salario fuisset gestor. & sic est propriè contractus mandati. qui debet esse gratuitus. licet incidenter interuenerit remuneratio. aliquando verò petitur per actionem præscriptis verbis. quādo ex intervallo interuenit promissio: quia videtur esse contractus innominatus do ut facias. aliquando per actionem ex locato. quando fuisset gestor sine salario. & est tale opus ad quod ipse procurator consuevit operas suas locare: quia dicitur contra ctus locationis & tamen habet in se admixtum mandatum: sed non oritur actio mandati: sed locati. si autem non cōsuevit locare operas. ad hoc petetur per actionē præscriptis verbis. ista sunt in effectu quæ voluit glo. quam Bal. dicit esse defectiuam quasi in singulis membris. vnde vide hic per eum.

LEX

II.

Vm ex causa. ¶ Pecunia quam fideiussor soluit pro debitore. potest tam per ipsum quam per heredem eius repeti per actionem mandati vna cum pignori. hoc dicit. Intellige ut dixi in l. præce. quando de mandato debitoris fideiussor expresso. vel tacito: quia ipso sciente & patiente. ut j. eo. l. si fideiussor. secus si ipso prohibente. ut l. si pro te. ff. eo. In tex. ibi. [habes mandati actionem. ¶ sed mirandū est: quia pignora petuntur per hypothecariam. quæ est actio realis: sed actio mandati est persona. l. glo. ut effugiat hoc contrarium. legit istum tex. & exemplificat multis modis. & effectus glo. est: quia iste tex. potest intelligi duobus modis. scilicet de rebus patris tui fideiussoris obligatis

creditori per patrem tuum de mandato debitoris principalis. vel per ipsum debitore de consensu patris tui. & primo casu clarū est quod habet locum actio mandati. in secundo habet locum actio commodati. Et dicit glo. q. lite cōtestata super actione mandati ad pecuniam censetur etiam contestata.

super actione commodati ad restitutionem pignorum. per l. si. j. de annali. exce. & propter hoc tex. hic dicit. [qua. jid est per quā. Secundo modo potest intelligi de rebus ipsius debitoris. & hoc duobus modis. vel q. fuerint obligatæ creditori: qui tenebitur eas tibi restituere. vel patri tuo. cum ei soluis. q. aliās non tenet baris soluere. ut j. de fideius. l. ij. vel quod fuerint obligatæ patri tuo pro fideiussione: & tunc daretur hypothecaria. & istud relationem qua. facit improprium relationem. sicut ibi. mulier damnavit quæ saluauit. ut no. s. de nego. gesto. l. ij. tene quam vis: quia quælibet potest sustineri. & est vera in se.

- ¶ Si aliquis cessit iura sua ex causa uenditionis. uel donationis. an hoc non obstante possit re integra agere directa actione quæ apud eum remansit. nec potuit per cessionem ab eius oñibus separari.
- ¶ Qualiter aliud sit ante cedere. & aliud concedere.

LEX

III.

Ipater. ¶ Mandas alteri actiones. potest hoc nō obstante re integra experiri hoc dicit. qui ergo facit procuratorem ad agendum. non tollit sibi potestatem agendi antequam procura. litem contestetur. postquam verò non sit effectus dominus litis. nec possit reuocare sine causa. ut l. post litem. ff. de procura. non poterit agere dominus. quia vel vult prosequi eandem litem. & videtur q. non possit. cum ipse non sit dominus eius. sed procurator. Aut vult inchoare nouam litem. & ob. excep. lit. pendentiæ. vel dic q. potest prosequi eandem litem ratione vtilis. videtur q. habetur in instantia per l. in causis. s. si. de procura. non tamen per hoc reuocatur procura. quod prosequere ut per Bar. in d. l. post litem.

¶ Hoc in procuratore simplici. ¶ Quid in procuratore in re sua. si alicui cessit iura sua ex causa uenditionis. uel donationis. an hoc non obstante possit re integra agere directa actione. quæ apud eum remansit nec potuit per cessionem ab eius oñibus separari. ut l. quis ergo casus. ff. de peculio. videtur quod non. quia talis procura. non potest reuocari per l. illam. j. de donati. contrarium tamen est quod admittitur ad agendum. nisi in tribus casibus. qui habentur in l. ij. j. de dona. & hoc quando directa actio remansit penes cedentem nō omnino inutilis. quod est quando sit celsio inter viuos. secus si in vltima voluntate ex sena. consul. tre. nam postquam heres restituit fideicommissario. nullo modo potest agere etiam extra casus illius. l. ij. licet apud eum remanserint directæ actiones. ut l. si heres institutus. ff. ad Trebel. quia remanserunt sine utilitate. & omnino inutiles. ut l. qui in principi. eo. titu. & ideo potest ei obijci exceptio tu non potes agere tantum quam heres: quia restituiti hereditatem. Non sic quando quis cessit inter viuos: quia non potest sibi obijci hæc exceptio tu cessisti alteri hanc actionem quam intentas. nam hoc non potest obijci nisi in tribus casibus. qui habentur in d. l. ij. & sic non remansit directa omnino sine utilitate. quod tamen exigit tenetur restituere celsionario vel actione ex vendito. si cessit ex causa uenditionis: vel actione in factum. si causa donationis. l. hereditatem. ff. de dona. ¶ In tex. ibi. [mandauit. ¶ non dicit cessit. & sic potius concessit aliud est antecedere. & cōcedere: quia primo casu transferruntur vtilis: quas celsionario suo proprio nomine intentare potest. Secundo casu nullæ transferuntur: sed solum exercitium directarum. & sic nomine mandantis agere debet. iuxta ea quæ habentur in l. qui stipendia. s. de procur. iuncta. l. si. in principi. cum ibi no. j. de dona. & primo casu dicitur procura. in rem suam. de quo querit glo. in si. secundo nō. sed simplex procurator. In tex. ibi. [factum est. ¶ quia fortè pater tuus cum debitore transiegit. & tu volebas infringere transactionem. quasi non potuerit eam facere. postquam actionem mandauerat. Sed an pater filio in potestate potest actionem cedere. Bald. hic tangit. & videtur casus in l. filiusfam. ff. de actio. & obliga.

- ¶ Si procurator damificauit dominum in xx. sui culpa. sed in alia manu meliorauit conditionem domini in x. an ista x. debeant detrahi de illis xx. ut non possit dominus repetere nisi x.